

Въ това си положение, той намислилъ да отпустне дъщеритѣ си въ безаконенъ пжтъ и да обърне кжщата си въ безчестенъ вертепъ, и по такъвъ начинъ да може да се избави отъ това несносно положение. „Уви! въ какви низки и срамни помишления подхвърля мизерията челоуѣка!“

Така прочее, като размишлявалъ той въ себѣ си, рѣшилъ се да тури въ дѣйствиe злитѣ си помишления. Но челоуѣколюбивия Богъ, който знае челоуѣческитѣ помишления и като не желае да гледа своитѣ чада въ погибельта, веднага внушилъ въ сърдцето на Своя избраникъ и вѣренъ служитръ св. Николай, и Го изпроводилъ при погигающия душевно челоуѣкъ, за да го утѣши и избави отъ бѣдствията и отъ паданието му въ голѣмия грѣхъ. Св. Николай, като се научилъ за неговата оскждность и за злитѣ му помишления, дожалѣло му много за него и намислилъ да го прѣдпази съ благодѣтелната си дѣсница отъ бѣдствията и грѣха, като отъ огънь ведно съ дъщеритѣ му. Той не искалъ явно да отиде при него и да изкаже свойтѣ добри дѣла, но намислилъ тайно да го облагодѣтелствува и така да не посрами него, който нѣкога билъ богатъ и славенъ, а така сжщо да избѣгне челоуѣческата суетна слава, защото ималъ прѣдъ видъ думитѣ на Спасителя къмъ Своитѣ ученици: „Вашата милостиня да не давате прѣдъ челоуѣцитѣ“. (Мат. VI гл. 1 ст.). Св. Николай като ималъ прѣдъ видъ, че е много мжчно за единъ богатъ и славенъ нѣкога